

تأثیر هورمون‌های سیتوکینین و اکسین بر عملکرد دانه و انتقال مجدد ماده خشک به دانه‌های ذرت (Zea mays L.) در الگوهای مختلف کاشت در شرایط شور

داود دوانی^{۱*}، مجید نبی‌پور^۲، حبیب‌الله روشن‌فکر دزفولی^۳

۱. دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشگاه شهید چمران اهواز و مدرس مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی بوشهر.
۲. استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه شهید چمران اهواز.
۳. دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه شهید چمران اهواز.

تاریخ دریافت: ۹۴/۰۳/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۷/۲۰

چکیده

به منظور بررسی تأثیر زمان محلول‌باشی هورمون‌های سیتوکینین و اکسین و الگوی کاشت بر انتقال مجدد ماده خشک و عملکرد ذرت دانه‌ای سینگل کراس ۷۰۴ آزمایشی در سال ۱۳۹۲ در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان بوشهر به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا گردید. فاکتورهای مورد بررسی شامل الگوی کاشت (یک ردیفه، دو ردیفه و کف فارو)، هورمون سیتوکینین (عدم مصرف، مصرف در مرحله V5-V6 و V8-V10) و هورمون اکسین (عدم مصرف، مصرف در زمان ظهور ابریشم و دو هفته بعد) بود. الگوی کاشت به عنوان فاکتور اصلی و زمان محلول‌باشی هورمون به صورت فاکتوریل در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که الگوهای مختلف کاشت از نظر میزان، کارایی و سهم انتقال مجدد و فتوسنترز جاری، عملکرد بیولوژیک، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و شاخص برداشت متفاوت معنی داری داشتند. از نظر زمان مصرف سیتوکینین بیشترین میزان و سهم انتقال مجدد مربوط به تیمار شاهد بود و بیشترین کارایی و سهم فتوسنترز جاری به زمان مصرف ۸ تا ۱۰ برگی اختصاص داشت. همچنین بیشترین میزان و سهم انتقال مجدد، میزان فتوسنترز جاری، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و شاخص برداشت با مصرف اکسین در زمان ظهور ابریشم به دست آمد و بیشترین سهم فتوسنترز جاری و عملکرد بیولوژیک به تیمار شاهد اختصاص داشت. به طور کلی در این تحقیق نتیجه‌گیری شد که با الگوی کاشت کف فارو و مصرف سیتوکینین در زمان ۸ تا ۱۰ برگی و مصرف اکسین در زمان ظهور ابریشم اثرات شوری بر عملکرد کاهش‌بافته و بیشترین عملکرد دانه حاصل شد.

واژه‌های کلیدی: ظهور ابریشم، کارایی انتقال مجدد، کف فارو، مرحله رشد.

مقدمه

(Turan et al., 2009). کربوهیدرات‌های ذخیره‌ای در ساقه به عنوان مجموع کربوهیدرات‌های غیر ساختاری یا کربوهیدرات‌های محلول ساقه شناخته شده و از کربوهیدرات‌های ساختاری موجود در دیواره سلولی متمایز هستند (Ruuska et al., 2006). توانایی ذخیره کربوهیدرات در ساقه و انتقال و کارایی انتقال این ذخیره به دانه دو جزء تأثیرگذار بر مقدار تخمینی سهم ذخایر ساقه در عملکرد دانه هستند (Ehdaie et al., 2006). شرایط محیطی قبل و بعد از گردافشانی تا مرحله خطی رشد دانه بر مقدار تجمع

نظر به تغییرات اقلیمی شدید در سال‌های اخیر اکوسیستم‌های زراعی دچار تغییر و تحول شده است (Asadi and Roshan, 2006). از این‌رو بخش قابل توجهی از زمین‌های کشاورزی در جهان تحت تأثیر شوری قرار دارند و سهم ایران برابر ۲۷ میلیون هکتار می‌باشد که بیش از ۱۰٪ این زمین‌ها با آب شور آبیاری می‌شوند (Rezvani et al., 2001). شوری یک فاکتور مهم محدودکننده رشد و باروری گیاه است (Moghaddam and Koocheki, 2001; Ashraf et al., 2008). ذرت یک گیاه زراعی نیمه حساس به شوری است

* نگارنده پاسخگو: داود دوانی. پست الکترونیک: davanidavoud@gmail.com

(*Solanum tuberosum L.*) با کنیتین بازدارندگی رشد ناشی از تنش شوری را کاهش داد (Hasemi-Dezfouli et al., 2001). اکسین های نیز نقش بسیار مهمی در تحمل گیاهان به تنش شوری دارند. شوری موجب کاهش ۷۵ درصدی در میزان اکسین برنج (*Oryza sativa L.*) و گوجه فرنگی (Brenner and Porter and Hichs, 1995) شوری باعث کاهش شدید در سطح اکسین در سیستم ریشه گیاهان می شود (Lacerda et al., 2003). میزان پر شدن دانه در غلات ارتباط نزدیکی با قدرت مقصد دارد (Awan et al., 1999). اکسین ها فعالیت های فتوستنتزی (نعمیم و همکاران، ۲۰۰۴) و انتقال مواد فتوستنتزی (Ashraf et al., 2008) را افزایش می دهند. هدف از انجام این آزمایش بررسی تأثیر زمان محلول پاشی هورمون های اکسین و سیتوکینین، الگوی کاشت و برهمکنش آنها بر عملکرد و انتقال مجدد ماده خشک ذرت دانه ای و تعیین بهترین الگوی کاشت و زمان کاربرد این هورمون ها در شرایط شور بود.

مواد و روش ها

این آزمایش در سال ۱۳۹۲ در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بوشهر واقع در شهرستان دشتستان به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوك کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. محل اجرای آزمایش در عرض جغرافیایی ۲۹ درجه و ۱۶ دقیقه شرقی و طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۱ دقیقه شمالی واقع شده و ارتفاع آن از سطح دریا ۷۰ متر می باشد. متوسط بارندگی سالانه در منطقه ۲۵۰ میلی متر است. بر اساس نتایج آزمایش خاک و آب، بافت خاک محل آزمایش دارای ۱۵/۱٪ رس، ۳۱/۵٪ سیلت و ۵۳/۴٪ شن (خاک لوم شنی)، مقادیر کربن آلی، فسفر و پتاسیم به ترتیب ۰/۰٪، ۱۱/۶٪ و ۱۹۵ میلی گرم در کیلوگرم در عصاره اشبع، هدایت الکتریکی عصاره اشبع خاک برابر با ۴/۹۸ و آب مزرعه برابر با ۴ دسی زیمنس بر متر که بر این اساس خاک مزرعه در محدوده خاک های شور و آب آبیاری در گروه آبهای لب شور قرار داشت و pH خاک و آب به ترتیب ۷/۵ و ۷/۷ بود. فاکتور های موردن بررسی شامل الگوی کاشت (یک ردیف روی پشت، دو ردیف طرفین پشت به صورت زیگزاگ و یک ردیف کف فارو)، هورمون سیتوکینین (عدم مصرف، محلول پاشی در مرحله ۵-۶ برگی و ۸-۱۰ برگی) و هورمون اکسین (عدم مصرف، محلول پاشی در زمان ظهور ابریشم و دو هفته پس از آن) بود. الگوی کاشت به عنوان فاکتور اصلی و

کربوهیدراتات در ساقه تأثیرگذار است (Takahashi et al., 2001). کارایی انتقال ذخایر ساقه به دانه نیز به وسیله قدرت مقصد (وزن و تعداد دانه) و شرایط محیطی متأثر می شود (Ehdaie et al., 2006). اختلاف بین وزن خشک یا محتوی کربوهیدراتات محلول ساقه در مرحله گردده افشارانی و رسیدگی فیزیولوژیکی نیز از روش های تخمین میزان انتقال ذخایر ساقه به دانه است (Ehdaie et al., 2006; Cruz-Aguado et al., 2000). انتقال مجدد ذخایر ساقه در تنش خشکی اهمیت زیادی در حفظ عملکرد دانه دارد، ولی اهمیت این مکانیسم در تنش شوری به خوبی روشن نیست. الگوی کاشت بوته ها می تواند بر دسترسی آن ها به نور، آب و عناصر غذایی مؤثر باشد (Ashraf et al., 2008). مطالعات انجام شده پیرامون روش کاشت ذرت در کشور حاکی از برتری آرایش کاشت دو ردیفه نسبت به یک ردیف می باشد. الگوی کاشت دو ردیفه ذرت روی هر پشت، به تولید عملکرد دانه بیشتری منجر می شود (Mazaheri et al., 2001). این روش فضای مناسب تری را برای هر بوته جهت بهره گیری از نور و جذب رطوبت و کود و سایر عناصر فراهم می کند و نسبت به روش کشت تک ردیفه مجموع ریشه ها در سطح و عمق بیشتری توسعه یافته و از مواد غذایی بهتر می توانند استفاده کنند (Nilsen and Orcutt, 1996). باین حال روش های کاشت در شرایط غیر شور متفاوت می باشد و کاشت در کف فارو و یا کاشت دو ردیفه در شرایط شور با روش های متداول کاشت در شرایط غیر شور Asadi and Roshan, 2006; (Khavari- Khorasani, 2012).

سیتوکینین ها به طور زیادی رشد گیاهان زراعی کشت شده تحت شوری را بهبود می بخشند (Rajala and Peltonen-saninio, 2001). در آزمایشی در ذرت ثابت شد که سیتوکینین عکس ABA در بسته شدن روزنه ها در برگ های پیر و جوان عمل می کند (Ashraf et al., 2008). سیتوکینین از طریق تجمع کلروفیل و تبدیل اتیوپلاست به کلروفیل و جمع آوری رادیکال های آزاد پیری برگ را به تعویق می اندازد. لذا این امکان وجود دارد که در پاسخ به شرایط محیطی سخت، کارساز باشد (Yazdi- Motlagh et al., 2012). نقش سیتوکینین ها در کاهش تجزیه کلروفیل با افزایش تقسیم سلولی، رشد سلول، افزایش بیوسنتز کلروفیل و تأخیر در روند پیری برگ گزارش شده است (Siadat and Hasemi-Dezfouli, 2000).

هرز به صورت دستی انجام شد. از ایندول بوتیریک اسید و بنزیل آدنین به ترتیب به عنوان هورمون های اکسین و سیتوکینین استفاده شد؛ که به ترتیب با غلظت ۱۰ و ۵۰ میلی گرم در لیتر محلول پاشی شدند. جهت حلالیت بیشتر ابتدا هر دو هورمون در اتانول حل شدند. به منظور جذب بیشتر هورمون ها از ماده ای چسبنده و مومنی به نام توین ۲۰ با نسبت ۵/۰ درصد حجمی استفاده شد. گیاهان شاهد نیز با آب مقطر همراه با توین ۲۰ تیمار شدند. جهت جلوگیری از تبخیر سریع آن ها به وسیله نور خورشید و هم اینکه تا صبح روز بعد مدت زمان مناسبی جهت جذب بهینه محلول وجود داشته باشد، محلول پاشی هورمون ها همزمان با غروب آفتاب انجام شد. برای اندازه گیری صفات مورد بررسی ۱۰ بوته به طور تصادفی در هر کرت فرعی انتخاب شد. برداشت نهایی بعد از حذف حاشیه ها، از ۳ ردیف وسط و سطح ۹ مترمربع در هر کرت انجام شد و پس از جدا کردن دانه از بلل به وسیله دستگاه شیلر، عملکرد دانه بر اساس رطوبت ۱۴ درصد محاسبه گردید. میزان و کارایی انتقال مجدد و سهم انتقال مجدد، میزان و کارایی و سهم فتوسنترز جاری در تولید Cox et al., 1990

هورمون های اکسین و سیتوکینین به عنوان عامل فرعی و به صورت فاکتوریل در نظر گرفته شد. آماده سازی زمین با انجام عملیات شخم در اردبیله شت و دو دیسک عمود بر هم و ایجاد جوی پشت هایی به فاصله ۷۵ سانتی متر با فاروثر در مرداد انجام شد. کاشت به صورت کپه ای و ۳ عدد بذر در هر کپه با عمق ۵ سانتی متر بود. سپس جهت حصول تراکم بوته مناسب، عملیات تنک کردن با حذف ۲ بوته در هر کپه در مرحله ۳ تا ۴ برگی اجرا شد. هر کرت آزمایشی شامل ۵ خط کاشت به طول ۶ متر بود. فاصله بوتها روی ردیف در الگوی کاشت یک ردیف روی پشت و کف فارو برابر با ۱۷/۵ و در روش دو ردیفه برابر با ۳۵ سانتی متر بود و بدین ترتیب تراکم بوته برای تمامی تیمارها ۷۵۰۰ بوته در هکتار ثابت در نظر گرفته شد. تاریخ کاشت ۱۵ مرداد یعنی تاریخ کاشت مرسوم منطقه بود. مقادیر کود مصرفی در تمام تیمارها یکسان و بر اساس آزمون خاک و توصیه آزمایشگاه خاکشناسی طبق فرمول کودی ۴۰۰ کیلوگرم اوره و ۳۰۰ کیلوگرم فسفات آمونیوم استفاده شد ولی نیازی به مصرف پتاسیم نبود. یکسوم کود نیتروژن و کل کود فسفره قبل از کاشت به روش دستی در کنار پشت ها جایگذاری شد و مصرف سرک کود نیتروژن در مرحله ۶ تا ۸ برگی انجام شد. کنترل علف های

میزان انتقال مجدد (کیلوگرم در هکتار)

$$\text{وزن خشک اندام های رویشی در ابتدای مرحله گرده افسانی (کیلوگرم در هکتار)} =$$

$$-\text{وزن خشک اندام های رویشی در مرحله رسیدگی (کیلوگرم در هکتار)}$$

میزان انتقال مجدد (کیلوگرم در هکتار)

$$\frac{\text{وزن خشک اندام های رویشی در ابتدای مرحله گرده افسانی (کیلوگرم در هکتار)}}{\text{وزن خشک اندام های رویشی در ابتدای مرحله گرده افسانی (کیلوگرم در هکتار)}} = \text{کارایی انتقال مجدد}$$

میزان انتقال مجدد (کیلوگرم در هکتار)

$$\frac{\text{عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)}}{\text{سهم انتقال مجدد (درصد)}} = \frac{\text{میزان انتقال مجدد (کیلوگرم در هکتار)}}{\text{عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)}}$$

$$\text{میزان انتقال مجدد (کیلوگرم در هکتار)} - \text{عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)} = \text{میزان فتوسنترز جاری (کیلوگرم در هکتار)}$$

میزان فتوسنترز جاری (کیلوگرم در هکتار)

$$\frac{\text{وزن خشک اندام های در رویشی مرحله گرده افسانی (کیلوگرم در هکتار)}}{\text{وزن خشک اندام های در رویشی مرحله گرده افسانی (کیلوگرم بر کیلوگرم)}} = \text{کارایی فتوسنترز جاری (کیلوگرم بر کیلوگرم)}$$

$$\text{سهم انتقال مجدد} - 100 = \text{سهم فتوسنترز جاری (درصد)}$$

ناشی از وجود مواد ذخیره‌ای کافی در بخش‌های رویشی بود. در این تحقیق انتقال آسیمیلات‌های ذخیره‌ای از ساقه و برگ در شرایط محلول‌پاشی اکسین در زمان ظهور ابریشم برابر ۲۷/۹ درصد بود که نشان داد انتقال مجدد در ذرت در این شرایط نقش بسیار چشمگیری داشت.

الگوی کاشت توانست میزان فتوستنتر جاری را در سطح ۵٪ تحت تأثیر قرار دهد. بیشترین میزان فتوستنتر جاری با کاشت کف فارو با مقدار ۷۴۱۶/۵ و کمترین مقدار آن برابر با ۳۹۰۶/۸ گرم در مترمربع با کشت معمول به دست آمد. کاهش سرعت فتوستنتر گیاه و کاهش مواد پرورده صادرشده از اندام‌های فتوستنتر کننده به دانه‌های در حال پرشدن در کشت معمول، احتمالاً مانند یک پیام برای انتقال مجدد ترکیبات ذخیره‌ای ساقه به دانه‌های در حال رشد عمل کرده است. زمان مصرف سیتوکینین بر میزان فتوستنتر جاری در سطح ۱٪ تحت تأثیر اکسین قرار گرفت. بیشترین میزان فتوستنتر جاری با مصرف اکسین در زمان ظهور ابریشم برابر با ۶۴۰۲/۲ و کمترین مقدار آن برابر با ۵۰۹۵/۷ گرم در مترمربع با مصرف دو هفته بعد از ظهور ابریشم حاصل شد که البته تفاوت معنی‌داری با مقدار حاصل از تیمار شاهد نداشت. فتوستنتر جاری به عنوان منبع مهم کربن برای پرشدن دانه معمولاً بعد از گلدهی در اثر پیری و تنش‌های مختلف کاهش می‌باید. علاوه بر این گیاه در طول دوره پرشدن دانه سریع تنفس می‌کند و فتوستنتر جاری به تنها یی برای تأمین هم‌زمان نیاز تنفسی و پرشدن دانه کافی نیست. لذا مقدار قابل توجهی از کربوهیدرات موردنیاز دانه، از ذخایر ساقه قبل از گلدهی فراهم می‌شود (Blum, 1998).

کارایی انتقال مجدد مواد فتوستنتری و فتوستنتر جاری
با توجه به این که بالاتر بودن مقدار انتقال مجدد به تنها یی بیانگر کارآمد بودن گیاه در انتقال ذخایر آن نیست، کارایی انتقال مجدد برای مقایسه تیمارها محاسبه شد. نتایج نشان داد کارایی انتقال مجدد در سطح ۵٪ تحت تأثیر الگوی کشت قرار گرفت. بیشترین کارایی انتقال مجدد با کشت معمول برابر با ۰/۲۱ و کمترین مقدار آن با کشت دو ردیفه برابر با ۰/۱۲ مشاهده گردید که البته با میزان حاصل از کشت کف فارو تفاوت معنی‌داری نشان نداد. این نتیجه نشان داد که در الگوی کشت معمول نسبت ماده خشک منتقل شده به ذخیره‌شده بیشتر بود تا کاهش عملکرد دانه را تا حدی جبران نماید.

برای انجام محاسبات آماری از نرم‌افزارهای SAS و برای رسم نمودارها از نرم‌افزار Excel استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها به روش چند دامنه‌ای دانکن انجام شد.

نتایج و بحث

میزان انتقال مجدد و فتوستنتر جاری

خلاصه تجزیه واریانس داده‌ها در جدول ۱ ارائه شده است. اثر الگوی کاشت بر میزان انتقال مجدد در سطح ۱٪ معنی‌دار شد. مقایسه میانگین‌ها به روش دانکن (جدول ۲) نشان داد که بیشترین میزان انتقال مجدد از الگوی کشت معمول با میزان آن با کشت کف فارو بود ولی با کاشت دو ردیفه تفاوت معنی‌داری نداشت. اعمال تنش و تحریک پیری در گیاه منجر به افزایش انتقال مواد ذخیره‌ای ساقه به دانه می‌شود (Yang et al., 2002). انتقال مجدد قندهای محلول ساقه معمولاً زمانی آغاز می‌شود که فتوستنتر جاری برگ‌ها قادر به تأمین نیاز مخازن فعل گیاه نباشد، بنابراین افزایش انتقال مجدد قندهای محلول ساقه در تیمار تنش می‌تواند نشان‌دهنده حساسیت مجموعه فتوستنتری به تنش باشد (Saeidi and Moradi, 2010). در این تحقیق نیز در کشت یک ردیفه به دلیل کاهش منابع پرورده حاصل از فتوستنتر جاری گیاه شروع به استفاده از ذخایر ساقه نموده است. میزان انتقال مجدد در سطح ۱٪ تحت تأثیر زمان مصرف سیتوکینین قرار گرفت به طوری که بیشترین میزان انتقال مجدد با تیمار شاهد برابر با ۱۶۷/۶ و کمترین میزان از مصرف در زمان ۸ تا ۱۰ برقی با ۱۳۰/۶۵ گرم در مترمربع به دست آمد. بالا بودن انتقال مجدد در تیمار شاهد ناشی از این است که در این شرایط میزان فتوستنتر جاری برای پرشدن دانه کافی نبوده و انتقال مجدد برای گیاه ضروری است. در مرحله پرشدن دانه افزایش نسبت اسید آبسیزیک به سیتوکینین در برگ‌ها، کاهش دوام سطح برگ، افزایش مرگ بافت‌های گیاهی، ریزش برگ‌های پایینی بوته، افزایش میزان تنفس به علت سایه‌اندازی و زوال نوری، کاهش تجمع ماده خشک و افزایش انتقال مجدد در ذرت گزارش شده است (Murchie et al., 2002). زمان مصرف اکسین نیز میزان انتقال مجدد را در سطح ۱٪ تحت تأثیر قرار داد. بیشترین میزان انتقال مجدد با مصرف در زمان ظهور ابریشم برابر با ۱۷۵ و کمترین مقدار با تیمار شاهد با ظهور ابریشم برابر با ۱۲۳/۷۷ گرم در مترمربع به دست آمد. بیشتر بودن میزان انتقال مجدد در تیمار مصرف اکسین در زمان ظهور ابریشم

حاصل از کشت دو ردیفه نداشت. کمترین کارایی فتوسنتر جاری نیز برابر با ۰/۷۱ به کشت معمول اختصاص داشت. از جمله بارزترین واکنش های گیاهان به عامل تنفس زیست محیطی افت فتوسنتر ناشی از اختلال در فعالیت فتوسیستم II می باشد (Maxwell and Johnson, 2000). تحت چنین شرایطی به دنبال کاهش تولید و ذخیره فرا آورده های انتقال الکترون یعنی NADPH و ATP در واکنش های وابسته به نور فتوسنتر، عملکرد کوانتمی فتوسیستم II افت پیدا می کند (Lutts et al., 1996). زمان مصرف سیتوکینین بر کارایی فتوسنتر جاری در سطح ۱٪ تأثیر گذاشت.

سهم انتقال مجدد ذخایر کربنی از ساقه به دانه در اثر تنفس های محیطی به دلیل تسریع پیری در گیاه به بیشتر از ۱۱ درصد افزایش یافته (Yang et al., 2002) و در این شرایط کارایی انتقال کربوهیدرات محلول از ساقه بهبود می یابد (Ehdaie et al., 2006). مصرف هورمون های سیتوکینین و اکسین تأثیر معنی داری بر کارایی انتقال مجدد نداشتند. بین الگوهای مختلف کاشت تفاوت معنی داری در سطح ۰/۱٪ از لحاظ کارایی فتوسنتر جاری مشاهده شد. بیشترین کارایی فتوسنتر جاری با مقدار ۱/۶۷ به الگوی کاشت کف فارو مربوط بود که البته تفاوت معنی داری با مقدار

جدول ۱. نتایج تجزیه واریانس برای صفات مختلف تحت تیمارهای هورمونی و الگوی کاشت در شرایط شوری.

Table 1. Analysis of variance for different traits of Grain Maize under hormonal and Planting Pattern treatments in salinity conditions.

S.O.V.	منابع تغییرات	درجه آزادی	d.f.	میانگین مربعات (MS)				
				میزان انتقال مجدد DMR	کارایی انتقال مجدد efficiency of DMR	سهم انتقال مجدد contribution of DMR	میزان فتوسنتر جاری amount of CP	کارایی فتوسنتر جاری efficiency of CP
Replication	تکرار	2	25483.192	0.0004	320.720	59591571.9	1.144	
Planting Pattern (A)	الگوی کاشت	2	34586.190**	0.0561*	5888.749**	84164571.8*	8.016**	
Error a	خطای a	4	13118.475	0.0068	285.656	7864571.8	0.340	
Cytokinine (C)	سیتوکینین	2	9531.742**	0.0039 ns	701.829**	260719.4 ns	0.105**	
Auxin (B)	اکسین	2	17998.072**	0.0019 ns	726.024**	14746121.8**	0.130**	
CxA	الگوی کاشت × سیتوکینین	4	9935.932 ns	0.0288 ns	95.662 ns	100326.2 ns	0.343 ns	
BxA	الگوی کاشت × اکسین	4	4145.587 ns	0.0012 ns	76.521 ns	622292 ns	0.039 ns	
CxB	اکسین × سیتوکینین	4	1741.923 ns	0.0017 ns	336.199 ns	1271847.1 ns	0.145 ns	
CxBxA	اکسین × سیتوکینین × الگوی کاشت	8	10574.197 ns	0.0091 ns	354.060 ns	1371466.8 ns	0.336 ns	
Error bc	خطای bc	48	16521.935	0.015	284.100	1617494.5	0.190	
	ضریب تغییرات (%)		8.506	8.032	7.695	22.912	32.401	
	CV%							

جدول ۱. ادامه.

Table 1. Continued.

S.O.V.	منابع تغییرات	درجه آزادی d.f.	Means of Square(MS)			
			سهم فتوسنتر جاری contribution of CP	وزن هزار دانه 1000 kernel weight	شاخص برداشت HI	عملکرد دانه GY
Replication	تکرار	2	320.84	6077.589	59.447	58.58
Planting Pattern (A)	الگوی کاشت	2	5888.695**	23009.792**	376.970*	81.785*
Error a	خطای a	4	285.602	2279.087	64.903	8.261
Cytokinine (C)	سیتوکینین	2	701.811**	5412.178**	377.707**	0.331ns
Auxin (B)	اکسین	2	726.150**	11537.103**	1326.376**	15.536**
CxA	الگوی کاشت × سیتوکینین	4	95.665ns	447.997**	161.307*	0.123ns
BxA	الگوی کاشت × اکسین	4	76.482ns	1921.494*	72.029ns	0.558ns
CxB	اکسین × سیتوکینین	4	336.100ns	1164.841ns	8.614ns	1.222ns
CxBxA	اکسین × سیتوکینین × الگوی کاشت	8	354.018ns	333.525ns	55.597ns	4.745**
Error bc	خطای bc	48	284.083	664.718	53.599	1.645
CV%	ضریب تغییرات (%)		21.582	11.674	27.043	22.517

* و **: به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪ ns.

ns, *, **: Not-significant and Significant at the 5% and 1% probability levels, respectively.

یکی از اهداف محلول پاشی هورمون های گیاهی طی دوره زایشی افزایش دوره سبزینگی و فعالیت فتوسنتری برگ ها برای انتقال مواد فتوسنتری بیشتر به دانه است (Garsia and Hanowy, 1996). اکسین احتمالاً به عنوان کوآنزیم در متابولیسم گیاهان عالی عمل می کند از این رونقش مهمی در تشکیل رنگدانه های فتوسنتری به عهده دارد. این افزایش در محتوای رنگدانه های فتوسنتری می تواند از طریق تحریک سنتز رنگدانه ها و یا جلوگیری از تجزیه آن ها باشد (Taslima et al., 2012).

کاهش پروتئین محلول و کلروفیل با کاهش فعالیت رو بیسکو در برگ همراه است (Kim and Portis, 2005). کاهش مقدار و فعالیت رو بیسکو باعث کاهش فتوسنتر خالص می شود و در صورتی که فعالیت رو بیسکو محدود نشده باشد، انتظار می رود فتوسنتر خالص

بیشترین کارایی فتوسنتر جاری با مقدار ۱/۴۱ مربوط به زمان مصرف ۸ تا ۱۰ برگی بود و کمترین مقدار آن برابر با ۱/۳ با تیمار شاهد به دست آمد ولی تفاوت معنی داری با میزان حاصل از زمان مصرف ۵ تا ۶ برگی نداشت. احتمالاً این وضعیت بیانگر آن است که تحت شرایط مصرف سیتوکینین در زمان ۸ تا ۱۰ نسبت ماده خشک منتقل شده به ذخیره شده کاهش یافت و از طرفی به دلیل افزایش دوام سطح برگ در این شرایط کارایی فتوسنتر جاری افزایش نشان داد. کارایی فتوسنتر جاری در سطح ۱٪ تحت تأثیر زمان مصرف اکسین قرار گرفت. بیشترین کارایی فتوسنتر جاری با مقدار ۱/۳۹ با زمان مصرف دو هفته بعد از ظهور ابریشم بود که البته تفاوت معنی داری با تیمار مصرف در زمان ظهور ابریشم نداشت. کمترین مقدار آن نیز برابر با ۱/۲۶ با تیمار شاهد به دست آمد.

در حالی که تفاوت معنی داری با الگوی کشت کف فارو نداشت. کمترین مقدار آن نیز برابر با $61/06$ درصد با کشت معمول به دست آمد. شوری سبب کاهش تعداد و سطح برگ در ذرت می شود (Mass and Grive, 1990). می توان کاهش تعداد برگ را به کمبود عناصر غذایی و اختلالات تغذیه ای ناشی از شوری و تأثیر آن بر فرآیندهای فتوسنتر نسبت داد (Mirmohammadi-Maibodi and Ghareyazi, 2002). از این رونتایج این تحقیق با این واقعیت که تحت تنفس سهم ذخایر بخش های رویشی به ویژه ساقه در تولید عملکرد به واسطه کاهش معنی دار فتوسنتر جاری افزایش می باید مطابقت دارد. زمان مصرف سیتوکینین بر سهم فتوسنتر جاری در سطح 1% تأثیر گذاشت. بیشترین سهم فتوسنتر جاری با $82/07$ مربوط به زمان مصرف 8 تا 10 برگی بود و کمترین مقدار آن برابر با $72/35$ درصد به تیمار شاهد اختصاص داشت. سیتوکینین ها توسعه برگ و نمو اندام زایشی را تحریک می کنند و پیری را به تأخیر می اندازند (Shah, 2007); بنابراین می توان نتیجه گرفت که مصرف سیتوکینین در مرحله 8 تا 10 برگی از طریق کاهش اثرات شوری باعث افزایش دوام سطح برگ گردید و بدین وسیله سهم فتوسنتر جاری با این تیمار افزایش یافت. زمان مصرف اکسین نیز بر سهم فتوسنتر جاری در سطح 1% تأثیر گذاشت. بیشترین سهم فتوسنتر جاری با مقدار $82/55$ مربوط به تیمار شاهد بود و کمترین مقدار آن برابر با $72/4$ درصد با مصرف اکسین در زمان ظهور ابریشم به دست آمد. می توان نتیجه گرفت که تیمار شاهد نسبت به تیمارهای مصرف اکسین باعث کاهش سهم ذخایر بخش های رویشی و افزایش فتوسنتر جاری در عملکرد دانه گردید؛ بنابراین اهمیت انتقال مجدد ماده خشک در تیمارهای مصرف اکسین نسبت به شاهد بیشتر بود.

وزن هزار دانه، عملکرد دانه و شاخص برداشت

وزن هزار دانه در سطح 1% تحت تأثیر الگوی کاشت قرار گرفت (جدول ۱) و بیشترین مقدار آن با کشت کف فارو برابر با $242/89$ گرم به دست آمد که البته تفاوت معنی داری با مقدار مشاهده شده در الگوی کشت دو ردیفه نشان نداد. همچنانی کمترین وزن هزار دانه با $187/66$ گرم به الگوی کشت معمول اختصاص داشت (جدول ۲). اثر زمان محلول پاشی سیتوکینین در سطح 1% بر وزن هزار دانه معنی دار شد (جدول ۱) به طوری که بیشترین میزان آن با $233/05$ گرم در تیمار محلول پاشی در مرحله 5 تا 6 برگی به دست آمد ولی

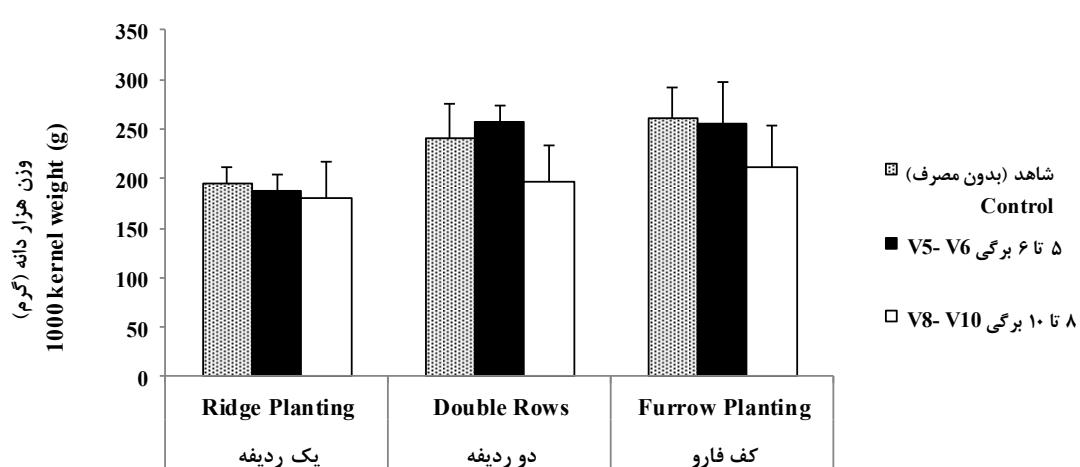
نیز در حد طبیعی باشد (Salvucci and Crafts, 2004).

سهم انتقال مجدد و فتوسنتر جاری در عملکرد دانه
سهم انتقال مجدد در بین الگوهای مختلف کاشت به طور معنی داری تفاوت داشت. بیشترین سهم انتقال مجدد مربوط به کشت یک ردیفه با مقدار $38/94$ و کمترین مقدار آن برابر با $12/77$ درصد به کشت دو ردیفه اختصاص داشت. این نتیجه نشان داد که در الگوی کشت معمول تجمع نمک پای بوته و افزایش شوری سبب شده است که سهم ذخایر بخش های رویشی به ویژه ساقه در تولید عملکرد به واسطه کاهش معنی دار فتوسنتر جاری افزایش یافت. امام و نیکنژاد (Hay and Vaker, 2004) گزارش دادند در گیاهان تحت تنفس که فتوسنتر جاری آن ها به ویژه در دوره پر شدن دانه ها محدود شده باشد وابستگی بیشتر به مواد ذخیره شده در بخش های رویشی پیش از گلدهی، نشان دهنده نیاز دانه ها به تأمین مواد خشک مکمل است. سهم نسبی بیشتر ذخایر قبل از گلدهی در عملکرد دانه تحت شرایط تنفس، معمولاً با عملکرد دانه همبستگی منفی دارد (Schnyder, 1993). اثر زمان مصرف سیتوکینین بر سهم انتقال مجدد در سطح 1% معنی دار بود. بیشترین سهم انتقال مجدد برابر با $27/65$ با تیمار شاهد و کمترین میزان آن برابر با $17/92$ درصد با زمان مصرف 8 تا 10 برگی به دست آمد. لذا می توان نتیجه گرفت که گیاه در مواجه با شرایط شور در تیمار شاهد بیشتر از ذخایر قبل از گرده افشاری خود برای انتقال مواد پرورده کمک گرفت که نشان دهنده اهمیت انتقال مجدد در تأمین نهایی وزن دانه بود. به نظر می رسد اثر شوری بر کاهش فتوسنتر جاری در مرحله پر شدن دانه ها در تیمار شاهد موجب القاء انتقال بیشتر ذخایر ساقه و مصرف آن ها به وسیله دانه گردید. سهم انتقال مجدد در سطح 1% تحت تأثیر مصرف اکسین قرار گرفت. بیشترین سهم انتقال مجدد برابر با $27/59$ از زمان مصرف ظهور ابریشم و کمترین میزان آن برابر با $17/44$ درصد با تیمار شاهد حاصل گردید. این نتیجه نشان داد که میزان تولید و ذخیره مواد فتوسنتری اندام های رویشی در تیمار مصرف ظهور ابریشم مناسب بود و از طریق افزایش سهم انتقال مجدد از کاهش عملکرد در شرایط شور جلوگیری نمود. سهم فتوسنتر جاری در الگوهای مختلف کاشت تفاوت معنی داری در سطح 1% نشان داد. بیشترین سهم فتوسنتر جاری با میزان $87/23$ مربوط به کشت دو ردیفه بود

دانه با افزایش شوری می‌تواند به دلیل کاهش وزن هزار دانه و اختلال در گردهافشانی و مراحل فتوسنتزی گیاه و انتقال مواد به دانه‌ها در شرایط شور باشد (Kuiper *et al.*, 1990). کاهش وزن هزار دانه ممکن است به یکی از دو دلیل کاهش میزان مواد فتوسنتزی وارد شده به بلال به دلیل اختصاص بخشی از مواد فتوسنتزی تولید شده برای تنظیم اسمزی موردنیاز گیاه و یا کاهش طول دوره پر شدن دانه‌ها باشد (Mozafar and Goodin, 1986).

یکی از اهداف محلول‌پاشی هورمون‌های گیاهی طی دوره زایشی افزایش دوره سبزینگی و فعالیت فتوسنتزی برگ‌ها برای انتقال مواد فتوسنتزی بیشتر به دانه است (Garsia and Hanowy, 1996). بر اساس گزارش کوچکی و سرمندیا (1391) هورمون‌ها با تأثیر بر تشکیل، نمو و از بین گل‌ها و بذرها اثر مهمی در روابط بین مبدأ و مقصد گیاهان می‌گذارند و ممکن است از طریق تأثیر بر روی نیاز مقصد به طور غیرمستقیم روی سرعت انتقال اثر بگذارند (Koocheki and Sarmadnia, 2012). با توجه به عملکرد فیزیولوژیکی سیتوکینین هیچ تردیدی وجود ندارد که کاهش سطوح سیتوکینین داخلی می‌تواند باعث کاهش فعالیت مقصد و تسريع روند پیری در شرایط تنش شوری شود (Xie et al., 2003). اثرات مثبت اکسین در نمو دانه از طریق افزایش انتقال فرآورده‌های فتوسنتزی در مورد ذرت به اثبات رسیده است (Darussalam and Patrick, 1998).

اختلاف معنی‌داری با تیمار شاهد نداشت (جدول ۲). کمترین مقدار نیز برابر با ۱۹۶/۹۱ گرم به محلول‌پاشی در مرحله ۸ تا ۱۰ برگی اختصاص داشت. اثر محلول‌پاشی اکسین نیز در سطح ۱٪ بر وزن هزار دانه معنی‌دار شد (جدول ۱) و بیشترین میزان این صفت با ۲۳۷/۱۲ گرم در تیمار محلول‌پاشی در زمان ظهور ابریشم حاصل شد و کمترین میزان نیز با ۲۱۲/۲۸ گرم با تیمار شاهد به دست آمد ولی اختلاف معنی‌داری با تیمار محلول‌پاشی در زمان دو هفته بعد از ظهور ابریشم نداشت (جدول ۲). اثر متقابل الگوی کاشت و زمان محلول‌پاشی سیتوکینین بر وزن هزار دانه در سطح ۵٪ معنی‌دار بود (جدول ۱). در الگوی کاشت معمول و کف فارو بیشترین مقدار این صفت بدون مصرف سیتوکینین ولی در الگوی کشت دوردیفه بیشترین مقدار به مصرف در مرحله ۵ تا ۶ برگی تعلق داشت. در هر سه الگوی کشت کمترین وزن هزار دانه با مصرف در مرحله ۸ تا ۱۰ برگی مشاهده شد (شکل ۱). اثر متقابل الگوی کاشت و زمان محلول‌پاشی اکسین نیز بر وزن هزار دانه در سطح ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۱). در الگوی کاشت معمول و کف فارو بیشترین مقدار این صفت با مصرف در زمان ظهور ابریشم بود در حالی که در الگوی کشت دوردیفه به زمان مصرف دو هفته بعد از ظهور ابریشم اختصاص داشت. کمترین وزن هزار دانه در کشت معمول به زمان مصرف دو هفته بعد از ظهور ابریشم، در کشت دو ردیفه به زمان مصرف دو هفته بعد از ظهور ابریشم و در کشت کف فارو به تیمار شاهد اختصاص داشت (شکل ۲). روند کاهشی عملکرد

شکل ۱. وزن هزار دانه در روش‌های مختلف کاشت در سه زمان محلول‌پاشی هورمون سیتوکینین.

Fig. 1. 1000 kernel weight in different planting patterns at cytokinin different times of spraying.

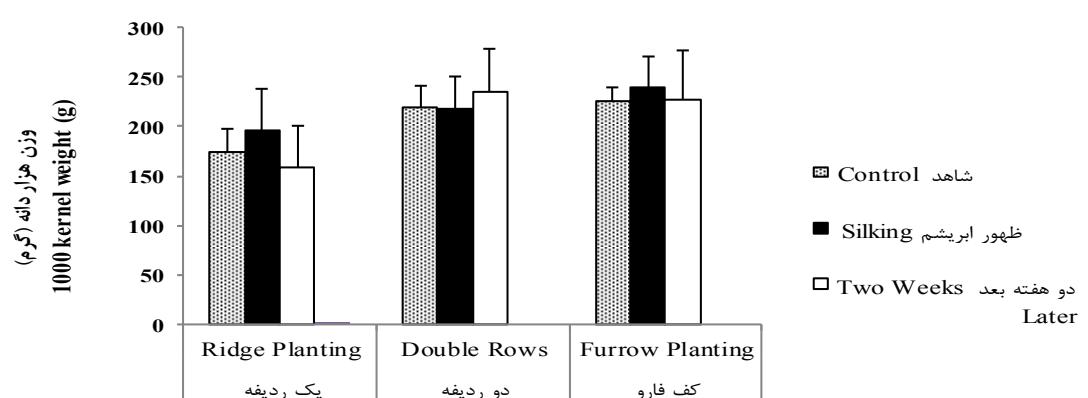
جدول ۲. مقایسه میانگین برای اثر هورمون های سیتوکینین و اکسین و الگوی کاشت بر روی صفات مختلف در شرایط شوری.

Table 2. Mean comparison of the effects of auxin and cytokinin hormones and planting pattern on different traits in salinity conditions.

Treatment	تیمار	میزان amount of DMR	کارایی efficiency of DMR	سهم انتقال مجدد contribution of DMR				میزان فتوسنترز جاری amount of CP	کارایی فتوسنترز جاری efficiency CP of	سهم فتوسنترز جاری contribution of CP	وزن هزار دانه 1000 kernel weight	عملکرد دانه شاخص برداشت دانه HI	وزن هزار دانه شاخن برداشت دانه GY
				انتقال	مجدد	فتوسنترز	جاری						
Planting Pattern													
Ridge Planting	کشت معمول	191.90 a	0.21a	38.94a	3906.8b	0.71b	61.06b	187.66b	29.75a	4.09b			
	دو ردیفه	136.40b	0.12b	12.77b	5324.9ab	1.64a	87.23a	231.79a	22.80b	5.45ab			
	کف فارو	125.00b	0.13b	13.99b	7416.5a	1.67a	86.00a	242.89a	28.65ab	7.55a			
Application time of cytokinin													
Control	شاهد	167.60a	0.15a	27.65a	5660.4a	1.30b	72.35b	232.36a	28.23a	5.82a			
	۵ تا ۶ برگی	155.05b	0.16a	20.13ab	5473.6a	1.33b	79.87ab	233.05a	30.09a	5.62a			
	۸ تا ۱۰ برگی	130.65c	0.14a	17.92b	5514.2a	1.41a	82.07a	196.91b	22.88b	5.64a			
Application time of auxin													
Control	شاهد	123.72c	0.14a	17.44b	5150.3b	1.26b	82.55a	212.28b	5.27b	5.27b			
	ظهور ابریشم	175.00a	0.16a	27.59a	6402.2a	1.37a	72.40b	237.12a	6.57a	6.57a			
	Silking	154.58b	0.15a	20.66ab	5095.7b	1.39a	79.34ab	212.92b	5.25b	5.25b			
زمان مصرف اکسین													
Silking	شاهد	123.72c	0.14a	17.44b	5150.3b	1.26b	82.55a	212.28b	5.27b	5.27b			
	ظهور ابریشم	175.00a	0.16a	27.59a	6402.2a	1.37a	72.40b	237.12a	6.57a	6.57a			
	Two Weeks Later	154.58b	0.15a	20.66ab	5095.7b	1.39a	79.34ab	212.92b	5.25b	5.25b			

در هر ستون و برای هر عامل، میانگین هایی که دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند.

Means with the same letter in each column are not significantly different by Duncan's method at 5% probability level.

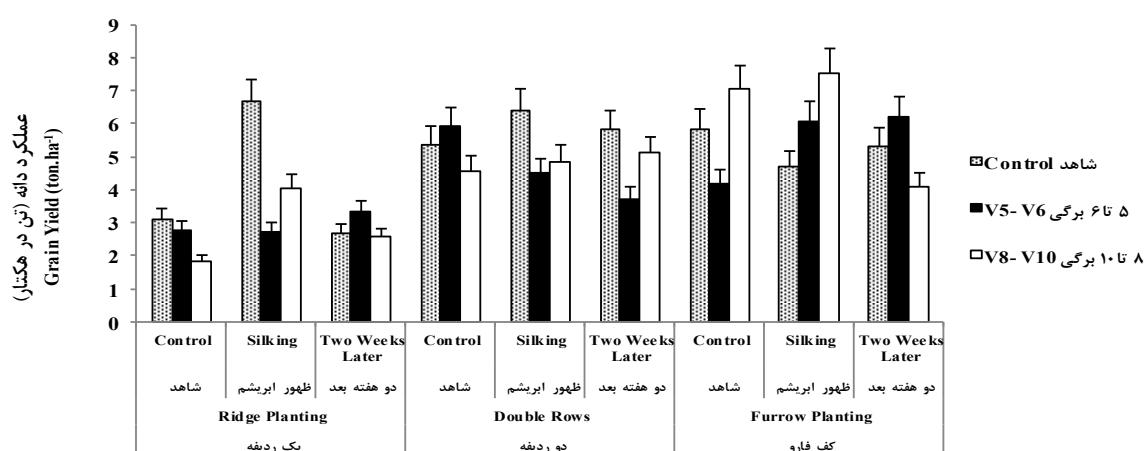

شکل ۲. وزن هزار دانه در روش های مختلف کاشت در سه زمان محلول پاشی هورمون اکسین.

Fig. 2. 1000 kernel weight in different planting patterns at auxin different times of sprayin

زمان محلول پاشی اکسین نیز در سطح ۱٪ بر عملکرد دانه معنی دار بود (جدول ۱) به طوری که بیشترین عملکرد دانه با ۶/۵۷ با محلول پاشی در مرحله ظهور ابریشم و کمترین مقدار آن با ۵/۲۵ تن در هکتار با تیمار دو هفته بعد از ظهور ابریشم مشاهده گردید که با مقدار حاصل از تیمار شاهد تفاوت معنی داری نداشت (جدول ۲). اکسین ها با تأثیر بر تقسیم سلولی و بزرگ شدن سلول های آندوسپرم و یا کنترل مواد پرورده مهم به سمت مقصد و قدرت مقصد دخیل هستند (Garsia and Hanowy, 1996). به نظر می رسد در این تحقیق افزایش عملکرد مشاهده شده طی محلول پاشی در مرحله ظهور ابریشم ناشی از کاهش شدت تنش شوری و تداوم فتوسنتر جاری و در ضمن القای انتقال مجدد ذخایر ساقه تحت تأثیر شرایط شور بود. القای انتقال مجدد در این شرایط به عنوان منبع جدیدی برای دانه های در حال پر شدن باعث افزایش وزن آنها نسبت به شاهد گردید؛ بنابراین پتانسیل بالاتر در استفاده از ذخایر ساقه طی تنش توانمندی گیاه در استفاده از یک منبع ثانویه را جهت پر کردن دانه ها نشان می دهد. عملکرد دانه در الگوهای مختلف کاشت در سطح ۱٪ تحت تأثیر زمان های مختلف محلول پاشی اکسین و سیتوکینین قرار گرفت (جدول ۱) و بیشترین مقدار آن برابر با ۷/۵۳ تن در هکتار با الگوی کاشت کف فارو، محلول پاشی اکسین در زمان ظهور ابریشم و محلول پاشی سیتوکینین در مرحله ۸ تا ۱۰ برگی به دست آمد (شکل ۳).

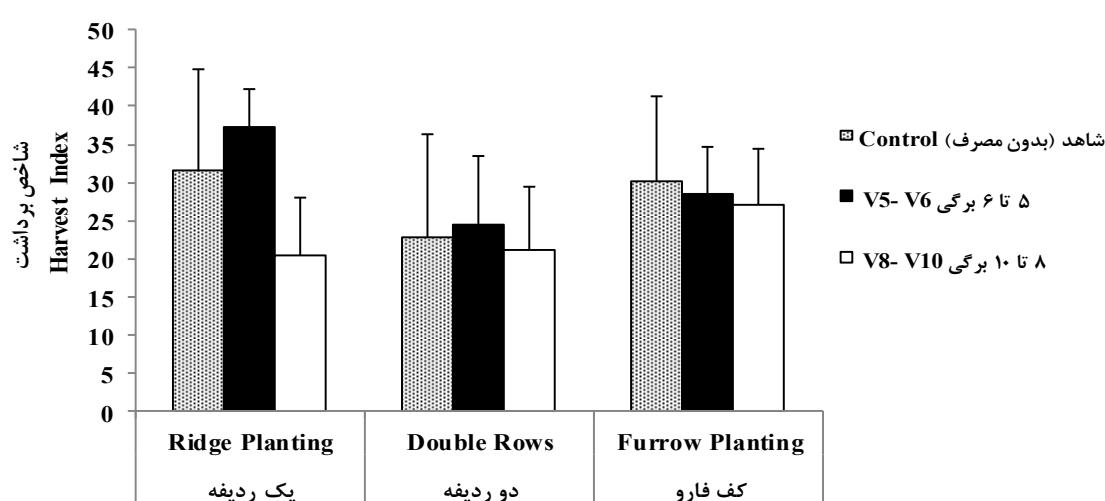
عملکرد دانه در سطح ۰.۵٪ تحت تأثیر الگوی کاشت قرار گرفت (جدول ۱). بیشترین عملکرد دانه با ۷/۵۵ با الگوی کاشت کف فارو و کمترین مقدار آن با کاشت نمک درروی پشتی، منجر به تنش، از قبیل افزایش تجمع نمک درروی پشتی، منجر به تأخیر در ابریشم دهی، تولید دانه گردد و درنهایت کاهش عملکرد می گردد، به طوری که ممکن است اصلاً در سطح بالل Najafinejag and Farzamnia (2006; Abd El Samad and Shaddad, 1997) نتایج حاصل از اجرای یک طرح تحقیقی ترویجی در شهرستان های اهواز و شوش در سطح یک هکتار ذرت، تیمار کاشت در کف جوی با عملکرد ۷۴۶۶ کیلوگرم در هکتار نسبت به کاشت روی پشتی با عملکرد ۶۶۶۶ کیلوگرم در هکتار، ۱۲ درصد افزایش عملکرد دانه داشته است. این افزایش عملکرد احتمالاً به دلیل افزایش کارایی مصرف آب، کاهش میزان نمک در اطراف بوته ذرت و افزایش رشد و توسعه سیستم ریشه بوده که در جذب آب و مواد غذایی و افزایش بهره وری در استفاده از کودها بسیار مؤثر بوده است (Barzegari, 2006). نتایج تحقیقات ماشی و گالشی Hordeum (Mashi and Galeshi, 2007) روی جو (vulgare) نشان داد زمانی که گیاه از ابتدای رشد خود تحت تأثیر شوری قرار گرفت، عملکرد دانه کاهش یافت. در این شرایط سهم انتقال مجدد ذخایر ساقه ۲۱ درصد وزن دانه بوده که در مقایسه با تیمار شاهد ۱۰ درصد افزایش یافت.

شکل ۳. عملکرد دانه در روش های مختلف محلول پاشی هورمون های سیتوکینین و اکسین.
Fig. 3. Grain yield in different planting patterns at cytokinin and auxin different times of spraying.

با مقدار حاصل از مصرف در زمان دو هفته بعد از ظهور ابریشم تفاوت معنی داری نداشت. در مورد سیتوکینین بیشترین شاخص برداشت با $30/09$ با محلول پاشی در مرحله ۵ تا ۶ برگی مشاهده گردید ولی تفاوت معنی داری با تیمار شاهد نداشت. کمترین مقدار شاخص برداشت برابر با $22/88$ با تیمار مصرف در مرحله ۸ تا ۱۰ برگی به دست آمد (جدول ۲). عواملی که انتقال آسیمیلاسیون مقصد را کنترل می کنند، روی توزیع مواد فتوسنترزی نیز کنترل دارند و هورمون ها از طریق اثر روی فعالیت آنزیمی و انعطاف پذیری سلول های مقصد تأثیر بسزایی روی توزیع مواد فتوسنترزی دارند (Koocheki and Sarmadnia, 2012). این نتیجه بیانگر این است که در تیمارهای محلول پاشی سیتوکینین در مرحله ظهور ابریشم پتانسیل بالایی برای انتقال و تبدیل عملکرد بیولوژیکی به عملکرد اقتصادی وجود دارد. اثر متقابل الگوی کاشت و محلول پاشی سیتوکینین بر شاخص برداشت در سطح 5% معنی دار بود و بیشترین میزان شاخص برداشت برابر با $37/18$ با الگوی کاشت معمول و مصرف سیتوکینین در زمان ۵ تا ۶ برگی حاصل گردید در حالی که کمترین مقدار آن برابر با $20/46$ به الگوی کاشت معمول و مصرف سیتوکینین در زمان ۸ تا ۱۰ برگی مربوط بود (شکل ۴).

بر اساس یک فرضیه، سیتوکینین ها می توانند تحمل شوری را در گندم (*Triticum aestivum*) از طریق اثر متقابل با دیگر هورمون های گیاهی به ویژه اکسین ها افزایش دهند (Espinoza and Ross, 1996) کاشت توانی های دارا بودن توانایی اثرگذاری بر نفوذ پذیری غشاء به یون های یک و دو ظرفیتی و القاء موضعی مقصد های متابولیکی پیری برگ را به تعویق می اندازند و لذا مدت زمان انجام فتوسنترز برگ را طولانی تر نموده و عملکرد دانه را افزایش می دهد (Kuiper et al., 1990). الگوی کاشت توانست شاخص برداشت را در سطح 5% تحت تأثیر قرار دهد (جدول ۱) و بیشترین میزان این صفت برابر با $29/75$ با کشت معمول و کمترین مقدار آن با کشت دور دیفه برابر با $22/8$ به دست آمد (جدول ۲). افزایش شاخص برداشت با الگوی کشت معمول به دلیل افزایش عملکرد دانه نبود، بلکه با توجه به رابطه بین شاخص برداشت و عملکرد بیولوژیکی، کاهش بیشتر عملکرد بیولوژیکی نسبت به کاهش عملکرد دانه در این روش نسبت به روش های دیگر باعث کاهش شاخص برداشت شد. زمان محلول پاشی هورمون نیز در سطح 1% بر شاخص برداشت معنی دار بود (جدول ۱) به طوری که در مورد اکسین بیشترین میزان شاخص برداشت با $35/11$ با محلول پاشی در مرحله ظهور ابریشم و کمترین شاخص برداشت برابر با $22/23$ به تیمار شاهد اختصاص داشت که

شکل ۴. شاخص برداشت در روش های مختلف کاشت در سه زمان محلول پاشی هورمون سیتوکینین.

Fig. 4. Harvest index in different planting patterns at cytokinin different times of spraying.

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که مصرف خارجی هورمون‌های سیتوکینین و اکسین، می‌تواند مقاومت ذرت را در برابر شوری افزایش داده و پتانسیل دانه را به شرایط مطلوب نزدیک نماید. بر اساس نتایج این تحقیق تحریک فرآیند انتقال مجدد ماده خشک باعث شد تا از افت شدید عملکرد دانه با کشت معمول تا حدی جلوگیری شود. با این حال بیشترین میزان و کارایی فتوسنتر جاری مربوط به کشت کف فارو بود و از این طریق بیشترین عملکرد دانه را تولید نمود. محلول‌پاشی اکسین در زمان ظهور ابریشم از طریق

می‌شود.

منابع

- Abd El Samad, H.M., Shaddad, M.A.K., 1997. Salt tolerance of soybean cultivars. *Journal of Biologia Plantarum*. 39, 263-269.
- Asadi, A., Roshan, A., 2006. Effects of nitrogen fertilizer on the environment. *Zeitun Journal*. 18, 20-30. [In Persian]
- Ashraf, M., Athar, H.R., Harris, P.J.C., Kwon, T.R., 2008. Some prospective strategies for improving crop salt tolerance. *Advances in Agronomy*. 97, 45-110.
- Awan, I.U., Baloch, M.S., Sadozai, N.S., Sulemani, M.Z. 1999. Stimulatory effect of GA and IAA on ripening process, kernel development and quality of rice. *Pakistan Journal of Biological Sciences*. 2, 410-412.
- Barzegari, M., 2006. Research report on planting corn in furrow on light, saline and sandy soils. Safi Abad Agricultural Research Center of Dezful. 32p. [In Persian].
- Blum, A., 1998. Improving wheat grain filling under stress by stem reserve mobilisation Reprinted from Wheat: Prospects for global improvement, *Euphytica*. 100, 77-83.
- Brenner, M.L., Cheikh, N., 1995. The role of hormones in photosynthate partitioning and seed filling. In: Davies P.J. (ed.), *Plant Hormones*, Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, the Netherlands, pp. 649-670.
- Cox, M.C., Qualset C.O., Rains, D.W., 1990. Genetic variation for nitrogen assimilation and translocation in wheat. III: nitrogen translocation in relation to grain yield and protein. *Crop Science*. 26, 737-740.
- Cruz-Aguado, J.A., Rode's, R., Pérez, I.P., Dorado, M., 2000. Morphological characteristics and yield components associated with accumulation and loss of dry matter in internodes of wheat. *Field Crops Research*. 66, 129-139.
- Darussalam Cole, M.A., Patrick, J.W., 1998. Auxin control of photoassimilate transport to and within developing grains of wheat. *Australian Journal of Plant Physiology*. 25, 69-77.
- Ehdaie, B., Alloush, G.A., Madore, M.A., Waines, J.G., 2006. Genotypic variation for stem reserves and mobilization in wheat. I. Postanthesis changes in internode dry matter. *Crop Science*. 46, 735-746.
- Espinosa, L., Ross, J., 1996. Corn production. Arkansas, Arkansas University, pp. 5-10.
- Foide, N., Makkar, H.P.S., Becker, K., 2001. The Potential of *Moringa Oleifera* for Agricultural and Industrial Uses. In: Fuglie, L. J. (ed.), *the Miracle Tree: The Multiple Attribute of Moringa*. pp. 45-76.
- Garsia, R., Hanowy, J.J., 1996. Foliar fertilization of Soybean during the seed filling period. *Agronomy Journal*. 68, 653-657.

- Hashemi- Dezfooli, S., Alami, S., siadat, S.A., Komeili, M., 2001. Effect of planting dates on yield potential of two cultivars of sweet corn in a climate of Khuzestan. *Journal of Iranian agricultural Sciences.* 32 (4), 681- 689. [In Persian with English Summary].
- Hay, R. K. M., Waker, N. J., 2003. Introduction to the physiology of crop yield. Shiraz University Publication. 571 p. [In Persian].
- Khavari- Khorasani, S., 2012. The Handbook of Corn Production. Gholami Publication. 306p. [In Persian].
- Kim, K., Portis, A.R., 2005. Temperature dependence of photosynthesis in *Arabidopsis* plants with modification in rubisco activase and membrane fluidity. *Plant Cell Physiology.* 46, 522-530.
- Koocheki, A., Sarmadnia, G., 2012. Crop physiology. SID Publication of Mashhad. 467p. [In Persian].
- Kuiper, D., Schuit, J., Kuiper, P.J.C., 1990. Actual cytokinin concentrations in plant tissue as an indicator for salt resistance in cereals. *Plant and Soil.* 123, 243-250.
- Lacerda, C.F.D., Cambraia, J., Oliva, M.A., Ruiz, H.A., Prisco, J.T., 2003. Solute accumulation and distribution during shoot and leaf development in two sorghum genotypes under salt stress. *Environmental and Experimental Botany.* 49, 107-120.
- Letham, D. S. 1978. Cytokinins. In: Letham, D.S., Goodwin, P.B., Higgins, T.J.V., (ed.) *Phytohormones and Related Compounds.* Vol 1. Elsevier, Amsterdam, pp. 205-243.
- Lutts, S., Kinet, J.M., Bouharmont, J., 1996. NaCl induced senescence in leaves of rice (*Oryza sativa*) cultivars differing in salinity resistance. *Annals of Botany.* 78, 389-398.
- Mashi, A., Galeshi, S., Zeinali, A., Noorinia, A., 2007. The effect of salinity on yield and yield components of four genotypes of hulless barley. *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources.* 4(5), 86- 98. [In Persian with English Summary].
- Mass, E.V., Grive, E.M., 1990. Spike and leaf development in salt stressed corn. *Crop Science.* 30, 1309-1313.
- Maxwell, K., Johnson, G.N., 2000. Review article: Chlorophyll fluorescence: A practical guide. *Journal of Experimental Botany.* 51, 659– 668
- Mazaheri, D., Askarizade, M., Bannazade, A., 2002. The effect of planting pattern and plant density on yield and yield components of two hybrids of forage maize. 7th Iranian Crop Science Congress. Seed and Plant Improvement Institute, Karaj, Iran. [In Persian with English Summary].
- McCullough, D.E., Hunt, L.A., 1989. Respiration and dry matter accumulation around the time of anthesis in field stands of winter wheat (*Triticum aestivum*). *Annals of Botany.* 63, 321-329.
- Mirmohammadi- Maibodi, S.A., Ghareyazi, B., 2002. Physiological and breeding aspects of plant salinity. Isfahan University Publication, 245p. [In Persian].
- Mozafar, A., Goodin, J.R., 1986. Salt tolerance of two different drought-tolerant wheat genotypes during germination and early seedling growth. *Plant and Soil.* 96, 303-316.
- Murchie, E., Yang, H.J., Hubbart, S., Horton, P., Peng, S., 2002. Are there associations between grain-filling rate and photosynthesis in the flag leaves of field-grown rice? *Journal of Experimental Botany.* 53, 2217-2224.
- Naeem, M., Bhatti, I., Ahmad, R., Ashraf, Y. M., 2004. Effect of some growth hormones (GA₃, IAA and kinetin) on the morphology and early or delayed initiation of bud of lentil (*Lens culinaris* Medik). *Pakistan Journal of Botany.* 36, 801-809.
- Najafinejad, H., Fazamnia, M., 2006. The effect of planting pattern on yield, agronomic characteristics and water use efficiency in two varieties of corn 700 and 704. Final report of the research project. Research Center of Agriculture and Natural Resources Kerman. [In Persian].
- Nilsen, E and Orcutt, D.M., 1996. *The physiology of plants under stress - abiotic factors.* Wiley, New York, pp. 118-130.
- Porter, P. M and D. K. Hichs. 1997. Corn response to row width and plant population in the nithern cornbelt. *Journal of Production Agriculture.* 10, 293.
- Rajala, A., Peltonen-saninio, P., 2001. Plant growth regulator effects on spring cereal root and shoot growth. *Agronomy Journal.* 93, 936-943.
- Rezvani Moghaddam, P., Koocheki, A., 2001. Research history on salt affected lands of Iran: Present and future prospects-halophytic

- ecosystem. International Symposium on Prospects of Saline Agriculture in the GCC countries, Dubai, UAE.
- Ruuska, S.A., Rebetzke, G.J., Van Herwaarden, A.F., Richards, R.A., Fettell, N.A., Tabe, L., Jenkins, C.L.D., 2006. Genotypic variation in water-soluble carbohydrate accumulation in wheat. *Functional Plant Biology*. 33, 799-809.
- Saeidi, M., Moradi, F., 2010. Effect of drought stress on remobilization after pollination, the peduncle and penultimate soluble sugars from the grain growing two varieties of wheat. *Iranian Journal of Crop Sciences*. 13(3), 548-564. [In Persian with English Summary].
- Salvucci, M.E., Crafts-Brandner, S.J., 2004. Inhibition of photosynthesis by heat stress: the activation state of Rubisco as a limiting factor in photosynthesis. *Physiologia Plantarum*. 120, 179-186.
- Schnyder, H., 1993. The role of carbohydrate storage and redistribution in the source- sink relation of wheat and barley during grain filling— a review. *New Phytologist*. 123, 233-245.
- Shah, S. H., 2007. Effect of kinetin spray on growth and productivity of black cumin plants. *Russian Journal of Plant Physiology*. 54, 702-705.
- Siadat, S. A., Hasemi-Dezfouli, S., 2000. Effect of plant density and planting pattern of grain yield and yield components of corn (*Zea mays* L.) Hybrid KSC 704. *Journal of Agricultural Science*. 9, 39-48.
- Takahashi, T., Chevalier, P. M., Rupp, R. A., 2001. Storage and remobilization of soluble carbohydrates after heading in different plant parts of a winter wheat cultivar. *Plant Production Science*. 4, 160–165.
- Taslima, K., Hossain, F., Ara, U., 2011. Effect of indole-3-acetic acid (IAA) on biochemical responses of cowpea (*Vigna unguiculata* (L.) Walp). *Bangladesh Journal of Scientific and Industrial Research*. 46, 77-82.
- Turan, M.A., Awad-Alkarim, A.H., Taban, N., Taban, S., 2009. Effect of salt stress on growth, stomatal resistance, proline and chlorophyll concentrations on maize plant. *African Journal of Agricultural Research*. 4, 893-897.
- Xie, Z., Jiang, D., Cao, W., Dai, T., Jing, Q., 2003. Relationships of endogenous plant hormones to accumulation of grain protein and starch in winter wheat under different post-anthesis soil water statuses. *Plant Growth Regulation*. 41, 117–127.
- Yang, J., Sears, R. G., Gill, B. S., Paulsen, G. M., 2002. Genetic differences in utilization of assimilate sources during maturation of wheat under chronic heat and heat shock stresses. *Euphytica*. 125, 179–188.
- Yazdi- Motlagh, A., Khavari- Khorasani, S., Bakhtiari, S., Musa- Abadi, J., 2012. Effect of planting pattern on Morphophysiological characteristics, yield and yield components of forage maize varieties (*Zea mays* L.) in saline conditions. *Journal of Agricultural Ecology*. 4, 324-327. [In Persian with English Summary].